

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Mattheüs 5, 6
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen: Psalm 32 : 1**
- 4. Lezing van de wet**
- 5. Zingen: Psalm 32 : 2**
- 6. Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 7. Schriftlezing: Mattheüs 5 : 1 - 12**
- 8. Tekst: Mattheüs 5 : 6**
- 9. Woordbediening**
- 10. Zingen: Psalm 67 : 1 en 2**
- 11. Dankzegging en voorbede**
- 12. Collecte**
- 13. Zingen : Psalm 67 : 3**
- 14. Klaarmaken tafel: Gezang 3**
- 15. Tijdens viering: Lied 39, Psalm 98, Gezang 25 en Gezang 36**
- 16. Slotzang: Psalm 63 : 2**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Jongens en meisjes, het Heilig Avondmaal is een heel bijzondere maaltijd. De mensen die straks naar voren gaan, krijgen maar één stukje brood en één slok wijn. En wat bij een gewone maaltijd nooit gebeurt, gebeurt aan de Avondmaalstafel. Want ook al wordt er maar één stukje brood gegeten en één slok wijn gedronken. Toch gaat degene die de meeste honger heeft, straks het meest verzadigd van tafel. En wie geen trek heeft, zal aan dat ene stukje straks ook niets hebben. Het zal zelfs tegen hem of haar werken.

Dit klinkt allemaal misschien wat raadselachtig. Maar eigenlijk gaat het bij de viering van het Avondmaal om precies hetzelfde als bij de tekst van vanmorgen. "Zalig, die honger en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden." Wat bedoelt de Here Jezus nu met deze woorden? Gaat het om gewone honger en gewone overvloed? Overvloed aan eten en drinken? In de nadagen van het socialisme werd dit standpunt wel verdedigd. Er was hier sprake van een sociaal evangelie waarin het opgenomen wordt voor de armen en zwakken en waarin de rijken en de sterken worden veroordeeld. Maar dat is niet de bedoeling.

Want het gaat hier om de honger naar recht. Naar gerechtigheid. En gerechtigheid is rechtvaardigheid. Dat de dingen eerlijk toegaan. En heel veel dingen in deze wereld zijn niet eerlijk. Zo gaan aan de ene kant van de wereld mensen dood door de honger en aan de andere kant mensen dood, doordat ze teveel eten. Zo zijn er heel veel mensen in deze wereld die geen eerlijke beloning krijgen voor hun werk. Mensen die heel hard en lang werken, maar die toch niet genoeg verdienen om hun gezin te kunnen onderhouden. Er zijn mensen die zomaar opgepakt worden door politie of militairen, omdat ze in God geloven. Er zijn kinderen die telkens weer worden geplaagd. Thuis of op school. Er is zoveel oneerlijkheid in de wereld. En de Here Jezus zegt tegen de mensen dat als zij honger naar het einde van dit lijden, van dit verdriet, dat zij verzadigd zullen worden. Dat op een dag hun honger gestild zal worden. Gestild zal worden omdat de wereld vol zal zijn van gerechtigheid, van eerlijkheid. Ja, er alleen nog maar eerlijkheid gevonden wordt op de aarde.

Maar toch is er reden om achter dit woord gerechtigheid een nog diepere betekenis te zoeken. Want waar er sprake is van verlangen naar eerlijkheid, naar recht, daar ontkom je als mens niet aan het onrecht dat jij zelf doet, dat jij een ander aandoet, dat je tegen-

over God doet. En daar is dan ook een verlangen naar gerechtigheid bij God. Zoals David daar ook naar verlangde toen hij overspel had gepleegd met Batseba en haar man Uria had laten vermoorden. Dan vraagt David in Psalm 51 vers 16 of de Here het aan David wil geven dat hij kan jubelen over de gerechtigheid van God. Een gerechtigheid die David als zondaar neerzet, maar die tegelijkertijd de weg opent naar herstel van de relatie met God. Het hongeren naar gerechtigheid is ook het hongeren naar een God die niet op ons neerziet in toorn, maar ons in liefde aanziet. Het is de honger van de mens, die weet dat wat hij zelf bij elkaar kan brengen te weinig is. Te weinig om van te leven. Ja, er is zo'n groot tekort dat hij eraan dood gaat. Al zijn goede werken bij elkaar zijn volstrekt onvoldoende om van te kunnen leven. En hij hunkert daarom naar vergeving. Hij hunkert er naar dat God hem vergeeft en vernieuwt.

Maar hij die in zijn eigen ogen genoeg goede dingen heeft gedaan en die zijn tekortkomingen ook niet zo ernstig vindt, heeft geen behoefte aan vergeving door een ander. Die heeft geen behoefte aan vernieuwing van zijn leven. Hij heeft genoeg. Hij vindt verzadiging in zijn eigen gerechtigheid. En hij heeft dan ook geen behoefte aan een Avondmaalstafel, waar hij maar één stukje brood en maar één slok wijn krijgt. Hij heeft geen behoefte aan Jezus Christus. Jezus Christus die ons naar Gods rechtvaardig oordeel bevrijdt van onze zonden en schuld.

Maar hij die honger heeft naar gerechtigheid, verlangt naar dat ene stukje brood en die ene slok wijn. Want die verzekeren hem ervan dat zijn zonden en tekortkomingen hem om Jezus' wil vergeven zijn. Hij weet dat dat stukje brood en die slok wijn meer zijn, dan je op het eerste gezicht zou zeggen. Ze zijn het lichaam en het bloed van zijn Heiland, zijn Verlosser uit zijn nood. Jezus Christus. En dat ene stukje brood herinnert hem eraan dat de Here Jezus Christus zijn lichaam aan het kruis heeft laten nagelen om daar in zijn plaats te sterven. En die ene slok wijn herinnert hem eraan, dat de Here Jezus zijn bloed heeft vergoten in zijn plaats. En in dat stukje brood en in die ene slok wijn, die hij ontvangt, vindt hij de garantie, dat de Here Jezus dit offer ook voor hem heeft gebracht. En zo wordt zijn hongerige en dorstige ziel, die zo verlangt naar de vergeving van zijn zonden en de vernieuwing van zijn leven, verkwikt en gelaafd.

Ja, zalig bent, als u nu hongert, want de Here zal u zelf aan zijn tafel verzadigen. Komt dan strak; als de Here Jezus u roept en laat u verzadigen.

Amen